

AÇIK MEKTUP

DALGA GEÇERİM KİMİ ZAMAN DA....

O.V.

Size de öyle olur mu bilmem.Hani bazen insan hiçbir şey yapmak istemez. Ben de öyle bir ruh halindeyim. Canım öylesine dolaşmak, başımı alıp gitmek istiyor işte. Belki eski dostları dolaşmak ,onlarla sohbet etmek istiyor.

Gözlerimi yumdum, bir sigara yaktım. Sigaramın imanı olmayan dumanına bindim.Öyle savurdum ki dumanı ,daha önce hiç gelmediğim ama bana tanıdık gelen bir sahile vardım.Balıkçı meyhanesi ile kahve karışımı bir yer. Aa!. İçerde Can Yücel oturuyor. En sevdiğim şiirlerini okuyor.İçeri giriyorum.Usulca bir iskemleye oturuyorum.O farkında değil.Can Yoldaşıma diyordu;

*Gülmek bir erdemse Asım
Gülerdi gülmek için değil
Papatyalar açarcasına
O Erzincanlı yüzünde
Çalışmanın şavkıyla ışırdı gözleri
Bu gün tek başına da olsa
Yarın el ele
Garip bir kuştur Asım
Zümrüdü-anka
Küllerini seveyim
Öpe savura*

Sivas'ın ateşi bastı yüzüme.Yüzüm kızardı.Utandım.Utancımдан orda daha fazla duramadım.Tekrar sahile çıktım.Ellerim cebimde bana huzur verecek bir şey arıyorum.Bir bakkal dükkanı arıyorum.Hani içeri girdiğinizde taze ekmek kokusu ile zeytin kokusunun karışımı ciğerlerinize dolar ya.İşte öyle bir şey.

Karşı sahile geçmişim.Nasıl mı?Ben nerden bileyim.Karşımda Veli'nin oğlu Orhan, Dalgacı Mahmut takılıyor. Kendi kendine söyleniyor. Benim avareliğim de üstümde zaten. Bir bütün teşkil ediyoruz. Sırt üstü uzanmış , ben de biraz ilerisine uzanıyorum. O söyleniyor.

AÇIK MEKTUP

*İşim gücüm budur benim
Gökyüzünü boyarım her sabah
Hepiniz uykudayken.
Uyanır bakarsınız ki mavi.
Deniz yırtılır kimi zaman,
Bilmezsiniz kim diker;
Ben dikerim,
Dalga geçerim kimi zaman da,
O da benim vazifem;
Bir baş düşünürüm başımda,
Bir mide düşünürüm midemde,
Bir ayak düşünürüm ayağımda,
Ne halt edeceğimi bilemem.*

Sanki ben ne halt edeceğimi biliyormuşum gibi.Ayrıldım oradan.Ne ilaç ne eczane .Hiçbir şey umurumda değil.Elimde bir kurşun kalem.Onu yüksek atlama sıırığı olarak kullanıyorum.Bir atlayışta Çanakkale E tipi cezaevinin damında buluyorum kendimi.Biraz evvel elimde olan kalem genç şair Nevzat Çelik'in elinde.Cezaevinde yatıyor.Ama dışarıda imiş gibi istediğinde cezaevinin damına çıkıp kurşun kalemini olta gibi kullanabiliyor.Veya uçurtma uçuruyor.

*Uçurtman
Kaçtıysa
Dağın
Ardına
Ağlama
Çocuk
Başkası
Uçurur
Rüzgarınla*

Dağın ardına uçurtmasını kaçırın çocuk kendisi idi.Geriye kalan ipi topladı.Bir iç geçirdi.Ve ekledi

*Yaşamak ağrısı asıldı boynuma
Oysa türkü tadında yaşamak isterdim.*

Dedi.Koğuşuna dönüyordu.O anda bir kişi daha belirdi cezaevinin çatısında.Kızıl dalgalı saçları vardı.Gülümseyerek.

*Güzel günler göreceğiz çocuklar
Güneşli güzel günler göreceğiz*

Dedi ve her ikisi de gitti.Yine yalnız kaldım.Aklım Can Yücel'de kaldı.Utanarak haber vermeden çıkmıştım yanından.Sanki bağıırıyordu o davudi sesiyle. Arkamdan.

**KUZU GİBİ OLUN DIYORLAR
BÜYÜYÜP ORTAYA ÇIKINCA
KOYUN GİBİ GÜTMEK İÇİN SİZİ**

Ecz. Üzeyir Korkmaz